REPUBLICA MOLDOVA
Mun. UNGHENI
Judecătoria UNGHENI

HOTĂRÂRE JUDECĂTOREASCĂ

26 aprilie 2023

În cauza civilă nr.2-1975/2021 *(nr. electronic -2-21100153-51-2-05072021-1),*
având ca obiect cererea de chemare în judecată cu valoare redusă introdusă la 05 iulie 2021, care privește pe

Organizația de Creditare Nebancară „ CREDITS 2 ALL" Societate cu Răspundere Limitată (reclamant)

împotriva

Uliana FRUNZĂ (pârât),

- *privind încasarea datoriei contractuale și compensarea cheltuielilor judiciare;*

JUDECĂTORIA UNGHENI,
în numele căreia examinează judecătorul specializat în materie civilă:
Constantin CHILIAN, *judecător*

- *a soluționat* cauza în procedură scrisă, fără participarea părților, în baza materialelor anexate la dosar, deliberând în privat la 26 aprilie 2023; *în urma căreia*
- *a pronunțat* dispozitivul hotărârii la aceeași dată;
- *a înregistrat* cererea de apel depusă de *reclamantul* Organizația de Creditare Nebancară „ Credits 2 ALL" Societate cu Răspundere Limitată la 19 mai 2023;
- având în vedere termenul necesar pentru redactarea hotărârii raportat la volumul excesiv de muncă (cereri repartizate *anul 2021 - 2022* – 2072; *anul 2023* – 850) și numărul suficient de mare al hotărârilor care urmau a fi redactate în perioada zilelor nelucrătoare (concediu de odihnă anual - 10 – 14 iunie; 15 august – 2 septembrie; 20 septembrie – 7 octombrie 2022; concediu de paternitate – 6 – 19 septembrie 2022), problemă generică confirmată de către Parlamentul Republicii Moldova prin nota informativă la Legea nr. 13 din 12 februarie 2021; *în urma căreia*

întocmește hotărârea integrală, cu următorul cuprins:

PARTEA DESCRIPTIVĂ

Pretențiile reclamantului

1. La 5 iulie 2021, *reclamantul* Organizația de Creditare Nebancară „ Credits 2 ALL” Societate cu Răspundere Limitată (în continuare – „reclamant”) a depus prezenta cerere împotriva *pârâtului* Uliana FRUNZĂ (în continuare – „pârât”).

2. La aceeași dată, cererea pre-citată a fost repartizată, în mod aleatoriu, judecătorului Constantin CHILIAN. Prin încheierea din 15 iulie 2021, aceasta a fost acceptată în procedură scrisă a cererii cu valoare redusă.

3. Reclamantul a depus o cerere de completare a acțiunii cu pretenția de încasare a cheltuielilor pentru citarea publică în mărime de 100 de lei.

4. Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat:

(1) încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a datoriei contractuale în mărime de 8.298,54 de lei;

(2) încasarea din contul pârâtului a cheltuielilor judiciare, sub forma: (a) taxei de stat în mărime de 270 de lei; (b) cheltuielile de asistență juridică în mărime de 350 de lei și (c) cheltuielile pentru citarea publică în mărime de 100 de lei;

Pregătirea cauzei pentru dezbateri judiciare. Observațiile pârâtului.

5. Cu privire la comunicarea actelor judecătorești, judecătorul a constatat următoarele.

6. La 16 iulie 2021, materialele cauzei au fost expediate prin poștă pârâtei Uliana FRUNZĂ, la domiciliu indicat de aceasta în contractul de împrumut și menționat oficial ca atare în buletinul de identitate. Totuși, prin adeverința F. „20” anexată la scrisoarea expediată în adresele menționate se confirmă pârâta are statut de „plecată” (f. d. 24). Pârâtul nu a fost găsit nici prin intermediul telefonogramei (f. d. 24 - 25).

7. Astfel, se consideră că materialele cauzei au ajuns la pârâtă, prin intermediul unei publicări în presă efectuată în ziarul „Ziarul de gardă” nr.40 din 27 octombrie 2022, fiind oferite informații relevante despre pornirea procesului în spațiul public, în condițiile *art. 108 alin. (1) din Codul de procedură civilă*; însă nicio persoană nu a comunicat date utile despre locul de aflare al acesteia (f. d. 29 – 30).

8. În pofida acestui fapt, pârâtul nu a depus referință.

Soluționarea cauzei în scris.

9. Judecătorul *a soluționat* cauza în procedură scrisă, fără participarea părților, în baza materialelor anexate la dosar, deliberând în privat la 26 aprilie 2023.

Mijloacele de probă administrate de către părți și apreciate de instanța judecătorească.

10. La adoptarea soluției judiciare, judecătorul *a analizat* argumentele reclamantului pentru admiterea cererii; *a constatat* că pârâtul nu a depus referință în termenul stabilit de judecător; și *a cercetat* nemijlocit înscrisurile anexate la dosar. Ca rezultat al aprecierii probelor

prezentate, instanța de judecată a aplicat standardele procedurale prevăzute la *art. 130 alin. (1) – (3) din Codul de procedură civilă.*

MOTIVAREA INSTANȚEI DE JUDECATĂ

PRETENȚIILE RECLAMANTULUI.

Argumentele participanților la proces.

11. *Reclamantul* a indicat că și-a executat toate obligațiile față de pârâtul Uliana FRUNZĂ. În schimb, ultimul nu a respectat graficul de rambursare și a acumulat datorii în mărime de 8.298,54 de lei. Astfel, pârâtul nu și-a executat cu bună – credință obligațiunile contractuale de restituire a sumelor împrumutate. Prin urmare, reclamantul consideră că acțiunea sa este una întemeiată.

12. *Pârâtul Uliana FRUNZĂ* nu a oferit nici un comentariu cu privire la fondul cauzei.

Legislația aplicabilă speței.

13. În susținerea argumentelor, reclamantul s-a bazat pe următoarele dispoziții legale art. 774, 776, 858, 901, 1242 din Codul civil, în redacția sa din 1 martie 2019. Pârâtul nu a obiectat.

14. Judecătorul nu poate acceptă textele de lege prezentate de reclamant. În primul rând, conform *art. 7 alin. (1) din Codul civil (republicat la 1 martie 2019)*, legea civilă nu are caracter retroactiv. În al doilea rând, alin. (4) din același articol stabilește că, în cazul situațiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, *legea veche va continua să guverneze natura şi întinderea drepturilor şi obligaţiilor părţilor, precum și orice alte efecte contractuale, dacă legea nouă nu prevede altfel*. Așadar, Codul civil republicat sau Legea de punere în aplicare a acestuia nr. 1125 – XV din 13 iunie 2002 nu prevede că pentru contractul de împrumut se va aplica legea noua.

15. Din această perspectivă, contractul de împrumut nr. 605017 a fost încheiat la 14 septembrie 2018, fiind în vigoare *Codul civil până la modificările din 1 martie 2019*. Așadar, judecătorul *a aplicat*, *în principiu*, următoarele dispoziții legale:

- art. 3 și art. 10 alin. (1 – 3) din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr. 202 din 12 iulie 2013, *în vigoare la momentul încheierii contractului de împrumut*;
- art. 572; art. 585; art. 867 alin. (1), art. 869, art. 871 alin. (1), art. 872 alin. (1), din Codul civil, *în vigoare la data încheierii contractului de împrumut*;
- art. 15 alin. (7), (9) din Legea nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori;

16. Conținutul normelor de drept va fi dezvoltat în cele ce urmează.

Circumstanțele de fapt și analiza judecătorului.

17. Înainte de a ajunge la concluziile de mai jos, instanța de judecată a reflectat în mod egal în privința tuturor probelor din dosar. În special, s-a ținut cont de legătură reciprocă și

capacitatea lor de a răspunde specific și explicit la chestiunile principale ridicate de participanții în proces (*vezi* art. 130 alin. (3), (4) din Codul de procedură civilă). Astfel, judecătorul s-a concentrat pe acelea argumente, dovezi și afirmații care au importanță și sunt decisive pentru soluționarea corectă a cauzei civile (*vezi* art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă).

18. *În cazul de față*, judecătorul constată că raportul obligațional între părți îmbracă forma unui contract de credit pentru consumatori în baza *art. 3 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr. 202 din 12 iulie 2013 și art. 867 din Codul civil.* În special, reclamantul Organizația de Creditare Nebancară „Credits 2 ALL" Societate cu Răspundere Limitată și pârâtul Uliana FRUNZĂ au încheiat contractul de împrumut nr. 605017 din 14 septembrie 2018. Potrivit obiectului contractului, reclamantul acordă un credit pe un termen mediu în sumă de 3.500 de lei, iar pârâtul se obligă să-l restituie conform graficului de rambursare. Rata dobânzii a reprezentat 0 % din soldul împrumutului. Comisionul de acordare a fost stabilit în mărime de 525 de lei. Termenul creditului a fost stabilit pentru 2 luni, și anume până la 13 noiembrie 2018. Valoarea total plătibilă a creditului este de 4.025 de lei, calculată în baza coeficientul dobânzii anuale (DAE) – 1825 % (f. d. 6 – 9) .

19. La 14 septembrie 2018, pârâtul a recepționat de la reclamant 3.500 de lei (f. d. 12).

20. Prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a susținut că pârâtul nu și-a executat obligația de achitarea a ratelor din contract. Din acest motiv, judecătorul este chemat să răspundă: ***(i) dacă*** clauzele contractuale pot fi considerate abuzive; ***(ii) dacă*** suma indicată în cererea de chemare în judecată este probată; *și după caz,* ***(iii) dacă*** există o neexecutare a obligației sau ***dacă*** există circumstanțe obiective care justifică neexecutarea obligației.

(i) Evaluarea caracterului abuziv al clauzelor contractuale.

21. În ceea ce privește condițiile de valabilitate a actului juridic, judecătorul observă că nu există indici de nulitate ce pot fi invocate din oficiu. Mai mult, pârâtul nu a formulat obiecții concrete împotriva clauzelor contractuale care ar demonstra caracterul lor abuziv (*vezi* art. 5 și 6 din Legea privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii nr. 256 din 9 decembrie 2011, în vigoare la data încheierii contractului).

(ii) Justificarea sumei indicate în cererea de chemare în judecată;

22. Cu privire la mărimea datoriei, judecătorul observă că reclamantul a solicitat încasarea sumei bănești în mărime de – 8.298,54 de lei. Aceasta a fost descifrată pe larg în calculul detaliat al datoriei al pârâtului, în special – (i) creditul acordat – 3.500 de lei; (ii) comisionul de acordare – 525 de lei; (iii) comision de întârziere – 200 de lei și (iv) penalitatea pentru 162 de zile – 4.073,54 de lei (f. d. 13).

23. Problema care urmează a fi analizată se referă la dreptul reclamantului de a cere comisionul de acordare, comisionul de întârziere și penalitatea rezultate din contract.

24. În primul rând, judecătorul notează practica judiciară pe cauze similare prin care s-a făcut claritate și se promovează aplicarea uniformă a legii de mai jos. La interpretarea și aplicarea legislației civile se ține cont de nevoia de a promova aplicarea uniformă a dispozițiilor legale și certitudinea juridică (*vezi* art. 4 alin. (4) din Codul civil). Astfel, Colegiul civil al Curții de Apel CHIȘINĂU a observat că prima instanță corect a stabilit că reieșind din faptul că prezenta acțiune a fost depusă în luna mai a anului 2020, fiind în vigoare prevederile normei supra menționate, acestea urmează a fi aplicate corespunzător în sensul *art. 7 alin. (2) Cod civil*, ***respectiv, criticile apelantului privind aplicarea legii se vor respinge*** (*vezi* decizia nr. 2a-

3576/21 (2-20048874-02-2a-20092021) din 17 noiembrie 2021; *link* - https://cac.instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/7c098fdf-0bf8-466d-a7a1-b8ca53cd92e5).

25. În asemenea condiții, judecătorul precizează că este aplicabil *art. 15 din Legea nr. 202 din 12 iulie 2013 privind contractele de credit pentru consumatori (în vigoare până la modificările din 13 iulie 2023):*

> **(7)** Se interzice aplicarea oricăror plăți (inclusiv dobânzi, comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere şi orice alt tip de plăți) aferente unui contract de acordare a creditului pentru consumator pe un termen mai mic de 2 ani și/sau în care suma inițială debursată este de până la 50 de mii de lei (pentru linia de credit, valoarea de referință se va considera suma maximă stabilită în contractul de credit), a căror valoare totală să depășească valoarea debursată conform contractului respectiv sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar.
>
> **(9)** În cazul încălcării prevederilor alin. (7) și (8), creditorul are dreptul să solicite doar restituirea sumei inițiale debursate conform contractului de credit acordat, fără revendicarea altor plăți prevăzute în contract (inclusiv dobânda, comisioanele, taxele, penalitățile, dobânzile de întârziere şi orice alt tip de plăți). Prezenta prevedere se aplică inclusiv în cazul în care creditorul a transmis unei persoane terțe dreptul de încasare a creanțelor aferente contractului de credit acordat.

26. Judecătorul trebuie să verifice două aspecte de bază: *(i)* domeniul de aplicare al legii în timp (ratione temporis); și *(ii)* domeniul de aplicare al restricțiilor impuse.

27. *În primul caz*, judecătorul aplică *art. 7 alin. (4) din Codul civil* și împărtășește opinia juridică prezentată de profesorul de drept civil, Octavian CAZAC, și anume:

- Legea nr. 23 din 27 februarie 2020 a introdus cerințe noi privind clauzele contractuale și cuprinde dispoziții tranzitorii atipice privitor la contractele de credit pentru consumatori încheiate înainte de 20 aprilie 2020:
  a. dacă în 20 aprilie 2020 pe rolul instanței de judecată deja se afla un litigiu rezultat dintr-un contract încheiat înainte de 20 aprilie 2020, instanța de judecată ***nu aplică noul regim introdus de Legea nr. 23/2020***;
  b. dacă abia în 20 aprilie 2020 sau după această dată, pe rolul instanței de judecată se pune un litigiu rezultat dintr-un contract ***încheiat înainte de 20 aprilie 2020***, instanța de judecată ***aplică noul regim introdus de Legea nr. 23/2020*** însă îl aplică după 2 luni, adică începând cu 20 iunie 2020. Aceste reguli tranzitorii se aplică și atunci când între părți nu apare niciun litigiu. Creditorii profesioniști trebuie, în privința perioadelor începute la 20 iunie 2020, să aplice noile limite și să excludă sumele excedentare din facturile trimise debitorilor și nici să accepte plăți excedentare benevole. Altfel, plata excedentară făcută de debitorul consumator constituie o îmbogățire nejustificată a creditorului, iar debitorul are, cel puțin, dreptul la restituirea excedentului. Dreptul de a invoca decăderea creditorului din „venitul împrumutului" rămâne neafectat.

- Evident, dacă contractul de credit pentru consumatori este încheiat în 20 aprilie 2020 ori ulterior, lui i se aplică deplin noul regim introdus de Legea nr. 23/2020, conform principiului *tempus regit actum* (https://animus.md/adnotari/1244/).

28. De asemenea, legislatorul folosește în *art. XV alin. (2) din Legea nr. 23/2020* sintagma – „în ceea ce privește creanțele ce urmează a fi încasate". Respectiv, judecătorul consideră că restricțiile impuse se aplică contractului din cauza dată, cât timp suntem în prezența unei situații juridice în curs de realizare, care se demonstrează prin existența creanței, care este pretinsă de către reclamant.

29. *În al doilea caz,* domeniul de aplicare al legii de mai sus vizează contractele de credit care întrunesc una din următoarele cerințe: **(a)** termenul împrumutului este mai mic de 2 ani; sau **(b)** „suma inițială debursată" (adică capitalul) este de până la 50 de mii de lei.

30. La acest capitol, judecătorul observă că raporturile contractuale între reclamant și pârât au o durată de 2 luni, inclusiv suma împrumutată este de 3.500 de lei, ceea ce demonstrează aplicarea *art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202 din 12 iulie 2013.*

31. În continuare, judecătorul notează că *art. 15 alin. (7) din Legea nr. 202 din 12 iulie 2013 introduce o interdicție clară pentru reclamant.* Potrivit acesteia, este interzis reclamantului să aplice plăți aferente (dobânzi, comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere și orice alt tip de plăți) contractului de împrumut nr. 605017 a căror valoare totală să depășească valoarea împrumutului debursată.

32. Un simplu calcul al comisionul de acordare și a penalității demonstrează că plățile aferente cerute de reclamant constituie – ***4.798 de lei*** (4.073,54 de lei + 200 de lei).

33. Prin urmare, conform *art. 15 alin. (9) din Legea nr. 202 din 12 iulie 2013,* reclamantul are dreptul să solicite doar restituirea sumei inițiale debursate și restante în mărime de 3.500 de lei, fără revendicarea altor plăți aferente în mărime de 4.798 de lei. Judecătorul constată că reclamantul a fost decăzut din dreptul de a cere încasarea comisionul de acordare restant și a penalității. În fond, împrumutul de consum devine gratuit.

(iii) Constatarea neexecutării obligației sau, după caz, existența unor circumstanțe care justifică neexecutarea obligației;

34. *Față de condiția de mai sus,* judecătorul subliniază că neexecutarea obligației înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligației (*vezi* art. 901 alin. (5) din Codul civil, în redacția din 1 martie 2019).

35. Potrivit *art. 871 alin. (1) din Codul civil*, împrumutul se restituie în următoarele condiții

> (1) Împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract. Dacă nu au fost stabilite dobânzi, el are dreptul să restituie împrumutul și până la expirarea termenului.

36. În corespundere cu contractul de mai sus, pârâtul era obligat să efectueze plata împrumutului în 2 rate a câte 2.012,50 de lei (1.750 rata de împrumut + 262,50 rata de comision), în baza graficului de rambursare. Cu toate acestea, se observă că acesta nu a executat obligația de restituire nici a unei rate.

37. Judecătorul notează că a întreprins toate măsurile legale disponibile pentru a informa pârâtul despre inițierea și aflarea prezentei cereri pe rol.

38. În acest context, conform citațiilor trimise în adresa acestuia, s-a constatat că pârâtul Uliana FRUNZĂ este *„plecată”* de la domiciliul indicat personal în contractul de împrumut și menționat oficial ca atare în buletinul de identitate, ce se atestă prin adeverința F. „20” anexată la scrisoarea expediată în adresa acestuia; *inclusiv* nu a fost de găsit prin intermediul telefonogramei.

39. Astfel, se consideră că materialele cauzei au ajuns la pârâtă, prin intermediul unei publicări în presă efectuată în ziarul „Ziarul de gardă” nr.40 din 27 octombrie 2022, inclusiv au fost oferite informații relevante despre pornirea prezentului proces în spațiul public, în condițiile *art. 108 alin. (1) din Codul de procedură civilă (f. d. 27 - 28)*. Însă nicio persoană nu a comunicat date utile despre locul de aflare al acestuia.

40. Mai mult, pârâtul nu a recepționat nici cererile prealabile expediate de reclamant, din aceleași motive (f. d. 15 - 16). În orice caz, pârâtul s-a aflat în cunoștință cu toate materialele din dosar, cât timp pretențiile reclamantului s-au bazat exclusiv pe contractul de împrumut semnat personal de către acesta (*vezi* Bubunidze vs Federația Rusă, 15 mai 2007 (inadmisibilă); Bree vs România, 3 decembrie 2013, parag. 34 – 35).

41. Drept urmare, expedierea citației la ultima adresă cunoscută, efectuarea telefonogramei pe numărul pârâtului și publicarea în presă *se consideră citarea legală*.

42. Nu există niciun indiciu de a pune la îndoială afirmațiile reclamantului sau de-a crede că acțiunea civilă a fost formulată cu rea – credință, deoarece a fost anexat suficient probatoriu. Așadar, din materialele aflate în posesia instanței rezultă cert că pârâtul Uliana FRUNZĂ nu a efectuat nicio plată în contul reclamantului. După depunerii cererii de chemare în judecată, pârâtul a continuat să dea dovadă de rea - credință față de obligațiile lui. Datoria totală s-a acumulat în mărime de 3.500 de lei.

43. Pe cale de consecință, pârâtul nu a executat obligația de restituire a creditului în termenul și modul stabilit în graficul de rambursare. Din acest motiv, reclamantul este în drept să obțină suma împrumutului restant și dobânda de mai sus în condițiile contractului de împrumut (*vezi* art. 871 din Codul civil).

44. În lumina constatărilor de mai sus, judecătorul consideră că pârâtul trebuie să plătească în contul reclamantului suma bănească în mărime 3.500 de lei, cu titlu de datorie acumulată în baza contractului de împrumut nr. 605017 din 14 septembrie 2018.

CONCLUZIA.

45. Având în vedere raționamentele de mai sus, judecătorul constată că

(i) reclamantul a debursat pârâtului un împrumut în mărime de 3.500 de lei;

(ii) pârâtul nu și-a executat în mod corespunzător obligațiile asumate în baza contractului;

(iii) reclamantul are dreptul de a cere suma împrumutului debursat, adică acel achitat real pârâtului;

(iv) însă a fost decăzut din dreptul de a cere comisionul, comision de întârziere și penalitatea.

46. La acest capitol, judecătorul rezumă că pârâtul trebuie să achite pentru contractul de împrumut nr. 605017 din 14 septembrie 2018 – **3.500 de lei**. În rest, sumele cerute de reclamant cu privire la încasarea dobânzii contractuale și penalității *se resping ca fiind contrare cerințelor prevăzute la art. 15 alin. (7), (9) din Legea nr. 202 din 12 iulie 2013.*

47. În consecință, judecătorul ajunge la concluzia *de a admite parțial* acțiunea.

REPARTIZAREA CHELTUIELILOR JUDICIARE.

48. Reclamantul a solicitat să-i fie restituită din contul pârâtului *cheltuielile judiciare,* sub forma: (a) taxei de stat în mărime de 270 de lei; (b) cheltuielile pentru citare publică în mărime de 100 de lei și (c) cheltuielile de asistență juridică în mărime de 340 de lei. Au fost anexate ordinele de plată care atestă plata sumelor solicitate.

49. În corespundere cu *art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă*, judecătorul hotărăște să oblige pârâtul să plătească reclamantului suma bănească în mărime 370 de lei, în ceea ce privește taxa de stat și cheltuielile pentru citarea publică

50. Reclamantul, prin intermediul avocatului Corneliu PASCARI, a cerut să-i fie restituie cheltuielile de asistență juridică suportate în fața instanței în mărime de 350 de lei, anexând actele de predare – primire a serviciilor prestate (f. d. 5).

51. În conformitate cu *art. 96[1] alin. (1) și (1[1]) din Codul de procedură civilă,* partea care a avut câștig de cauză are dreptul să-i fie compensate cheltuielile de asistență juridică *(i)* dacă a fost reprezentată de către avocat și *(ii)* dacă a demonstrat că le-a suportat efectiv (real), în mod necesar și au fost rezonabile ca mărime (*vezi* Amihalachioaie vs Republica Moldova, 20 aprilie 2004, parag. 45 – 47; Vasilca vs Republica Moldova, 11 februarie 2014, parag. 43, Buzadji vs Republica Moldova (Marea Cameră), 5 iulie 2016, parag. 130).

52. Având în vedere criteriile de mai sus, judecătorul observă că reclamantul nu a demonstrat că a plătit efectiv (real) suma de 350 de lei pe contul avocatul (nu a fost anexat ordinul de plată), ceea ce face inaplicabil *art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă*. Prin urmare, solicitarea reclamantului *se respinge* ca neîntemeiată.

DISPOZITIVUL

Pentru aceste motive, în numele LEGII,
judecătorul

1. *Admite parțial* acțiunea civilă intentată de ***reclamantul*** **Organizația de Creditare Nebancară „ CREDITS 2 ALL” Societate cu Răspundere Limitată** (IDNO:1015600025709; sediul – mun. CHIȘINĂU, str. Ismail, nr. 58/1) împotriva ***pârâtului*** **Uliana FRUNZĂ** (*****).
2. *Hotărăște că pârâtul* Uliana FRUNZĂ trebuie să plătească *reclamantului* Organizația de Creditare Nebancară „ CREDITS 2 ALL” Societate cu Răspundere Limitată suma bănească în mărime de **3 500 (trei mii cinci sute) de lei**, în baza contractului de împrumut nr. 605017 din 14 septembrie 2018.

3. *Respinge* restul sumelor cerute de către reclamant, deoarece valoarea totală penalității, comisionul de acordare și de întârziere (4 798 de lei) depășesc suma împrumutată de 3 500 de lei și, după caz, revendicarea lor este contrară cerințelor prevăzute la art. 15 alin. (7), (9) din Legea nr. 202 din 12 iulie 2013, *în vigoare* la data depunerii cererii.
4. *Hotărăște că pârâtul* Uliana FRUNZĂ, trebuie să plătească *reclamantului* Organizația de Creditare Nebancară „ CREDITS 2 ALL" Societate cu Răspundere Limitată suma bănească în mărime de **370 (trei sute șaptezeci) de lei**, în ceea ce privește taxa de stat, calculată proporțional pretențiilor admise *și cheltuielile pentru citarea publică.* Astfel, restul sumelor *se resping.*
5. *Respinge* restul sumelor cerute de reclamant *cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică,* deoarece reclamantul nu a anexat ordinul de plată care ar confirma că a plătit efectiv (real) suma de 350 de lei pe contul avocatul, contrar *art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă*.
6. Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 de zile din momentul pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.
7. Hotărârea va deveni definitivă în condițiile art. 254 din Codul de procedură civilă.

Hotărârea judecătorească integrală este pusă la dispoziția participanților la proces, prin remiterea acesteia la domiciliul/sediul lor cunoscut de către instanța judecătorească și prin plasarea pe pagina web – „https://jun.instante.justice.md/", în ordinea prevăzută de legea procedural civilă.

Constantin CHILIAN
judecător